

nister vil understøtte, og i hvilken Anledning han vil indlede en Correspondance med Kjøbenhavn's Communalbestyrelse; det er nu ganske sikkert ønskeligt, om Kjøbenhavn's Communalbestyrelse i Almindelighed faaer Leilighed til at udtale sig om Spørgsmaal af denne Beskaffenhed, men i nærværende Tilfælde forekommer det mig mindre nødvendigt, da den — jeg kan næsten sige desværre — saa ofte har havt Leilighed til at udtale sig om denne Sag. Det er allerede længe siden, at Borgerrepræsentationen var enig i — og dertil sluttede Magistraten sig — at udtale sig for Indførelsen af en almindelig Byssat og Ophævelsen af Næringsstaten; og da dette ikke lykkedes, efter at man gjentagne Gange forgjæves havde søgt at skaffe sin Mening sat igjennem — det var nemlig andetstedsfra, fra det daværende Ministeriums Side, at Sagen mødte Vanskeligheder — maatte Communalbestyrelsen senere høre sig efter Omstændighederne, for dog at skaffe en Lov tilveie, der ialtsald var mindre uretfærdig end den da gjældende, og man fik den, der agtes fornyet for et Aar endnu og som fra alle Sider her i Salen er bleven erkjendt for fremdeles at være ubillig; der blev nemlig slaaet meget af, og den Lov kom tilveie, som nu igjen foreligger. Jeg skal ikke med et eneste Ord godtgjøre Ubilligheden af den Maade at ligne paa, som hidtil har fundet Sted, og som skal finde Sted et Aar endnu, dersom Loven bliver forlænget, da de Grunde, som ere blevne anførte herfor, ikke ere blevne modtagne ved Sagens tidligere Behandlinger her, og der saaledes ingen Anledning er til at opholde sig derved. Jeg turde dog maastee blot tilbagefalde i Erindringen, at de af Magistraten givne Oplysninger forrige Aar viste, at i det forløbne Aar var 208—209,000 Rd. blevet paalignet omtrent 15,000 Hovedpersoner af de næringsdrivende, og 10,000 af de ikke næringsdrivende Classer, saaledes at paa de 15,000 næringsdrivende Personer var der paalignet omtrent 165,000 Rd. og paa de 10,000 ikke næringsdrivende Personer kun omtrent 44,000 Rd. Forssjellen, Uligheden er her saa overordentlig fremtrædende, at det er udenfor al Tvivl, at der ikke kan anføres Noget til Forsvar for Bibeholdelsen af en saadan Stat. Ved Sagens Behandling ifjor

tillod jeg mig at foreslaae et andet Forhold med Hensyn til Fordelingen, men det anførtes som Grund derimod, at man for at tvinge en ny Lov frem iaar ikke vilde foretage nogen Forandring ved Loven, som den ifjor var forelagt, og derfor bibeholdtes den Fordeling, der gjør Ligningen af Staten saa overordentlig ubillig, endnu i dette Aar, og den vil bibeholdes et Aar endnu, dersom ingen Forandring i den Retning foretages eller der ikke forelægges den nye Lov, som af den høitærede Indenrigsminister er stillet i Udsigt, men det forekommer mig ikke at være rigtig. Den høitærede Indenrigsminister ytrede forrige Aar som Medlem af Thinget, at naar han skulde have stillet et Endringsforslag, vilde han have stillet det, at Loven kom til at gjælde endnu et Aar, men at Fordelingen blev saaledes, at $\frac{1}{3}$ af det Beløb, der skulde opkræves, ifølge den lignedes paa Næringsbrugerne som saadanne, og de $\frac{2}{3}$ paa Alle; men han havde ikke villet stille et saadant Endringsforslag, fordi der var Medlemmer i Salen, som det laa nærmere. I Aar ligger Sagen den ærede Indenrigsminister saa nær som Noget; thi det dreier sig om at vaage over, at de Regler, hvorefter Skatterne opkræves, ere saa billige og retfærdige som mulig, og jeg haaber derfor, at jeg, naar jeg til anden Behandling stiller et saadant Endringsforslag, vil møde hans Understøttelse. Det Lovudkast, som er fremkommet, og ikke forelagt af den ærede Indenrigsminister, men vedtaget i Communalbestyrelsen, er ganske vist bygget paa et feilagtigt Princip; men det er overhovedet overordentlig vanskeligt at bibeholde noget af Næringsstatens Princip og dog alligevel komme til et fornuftigt og retfærdigt Resultat. Smidlertid er jeg ganske vis paa, at der ikke er Mange, der ville takke den høitærede Indenrigsminister for, at Communalbestyrelsens Lovudkast ikke er kommet frem, isald den nuggjældende Lov uforandret skal gjælde for næste Aar; thi det Beløb, der skal lignedes paa Næringsbrugerne som saadanne, vil efter dette Udcast kun udgjøre c. 50,000 Rd., et Beløb, der ikke vil være saa trykkende selv for de mindre heimlede Classer, som det, de ville komme til at udrede, isald Loven, som den nu gjælder, skal vare endnu et Aar. Jeg troer, det er en ugrundet Frygt, man har for de